

מסורת הש"ס

# האשה נקנית פרק ראשון קידושין

## לג.

### עין משפט נר מצוה

שכב א מ"י פ"ו מהל'  
ש"ס הל' ב סמג  
עשין יג טו"ש"ע י"ד סי'  
רמז סעף ה'  
שכב ב מ"י פ"ד מהל'  
בכורים הלה ח'  
שכב ג (מ"י פ"ג מהל'  
ק"ש הל' ג) ש"ע  
י"ד סימן רמז סעף ד'  
בכורים:  
שכב ד מ"י פ"ג מהל'  
ק"ש הל' ד סמג  
עשין יח טו"ש"ע א"ח סי' פה  
סעף ב:  
שכב ה ד מ"י פ"ו  
מהל'ט מ"ח הל'  
ב סמג עשין יג טו"ש"ע  
י"ד סי' רמז סעף ג ג'  
שכב ז מ"י ש"ס פ"ה  
הלה ג סמג ש"ס  
טו"ש"ע ש"ס סעף ט'  
שכב ח מ"י ש"ס פ"ו  
הלה ג טו"ש"ע  
ש"ס סעף י'  
שכב ט י מ"י ש"ס פ"ו  
הלה ט טו"ש"ע  
ש"ס סעף י':

הנהרות הב"ח  
(א) נב' דל"ב נמצאת  
אח"כ כ"י:

### דעו רש"י

פריב"ן. מכיר קרוב.

### מוסף רש"י

אין בעלי אומניות.  
העסקים במלכות אחרים  
מפניהם (ד"ה).  
עומדים. לנכון כדי  
שיוכלו רגילים ללכת (שם).  
חביבה מצוה בשעתה.  
לכיסוי אלו לתכסה (שם).  
מכשילן לעתיד לבא.  
שאל לא ידעו להם פנים  
לכיסוי ודקן כבוד, לא  
יגילו ללכת מפני הטעות  
(שם). מוסת. מתקן כמו  
מסותה ויחזק מתרגמין  
ואספי (שם).  
בבתי גואי הא בבתי  
בראי. מתמלאת שלק' ג'  
מחזיקים היו לו פנימי להשיע  
ולשחקף אלתעי שיער  
לחוט מן המתקן ולושב  
מלוקק ויולל לחטון וגומר  
לשמוע ונתן שם מיינעת  
המתקן (שם).  
מקום מותר להרהר.  
דגמי מורה (שם).  
חזק מבית המרחץ.  
לפי שלשם עומד ערוס  
(ש"ס). רבו המובהק.  
שורב סמכותו ממנו (ב"ח)  
(ג'). לאו אדעתין. לא  
נמתי לני (ברכות כו.).  
נקטינן. מסורת מלכותית  
מנהג מרומיתו (ש"ס).  
הרפתקי. מקורס  
(ר"ה). הדור עבד  
לדור. לנע מעט כלול  
רואה לעמוד (ש"ס).

### מוסף תוספות

א. ומיהו ליפנין לעסקין  
במלכות נמי שאינן  
חיובין שאם אלו היו  
חיובין גם אותן היו  
רשאים. מוס' י"ד. ונראה  
דאפילו עסק במלכותו  
לא מחייב כדאמרינן מה  
קמה שאין בה חסרון כיס

אין בעלי אומניות רשאים לעמוד בו. מיהו מה לשון רשאי שייך  
דמשמע דליכא איסורא וי"ל דמייירי בעוסקין במלכות אחרים  
והשתא שייך לשון רשאים ומהו י"ל רשאים כמו חייבין כי הדין  
דמנן בערמין פרק המקדש שדור (דף כח:) כמה רואה אדם ליתן  
בשור זה לעולה אע"פ שאינו רשאי  
פ"י אע"פ שאינו חייב והשתא נראה  
דמייירי שפיר בעוסקין במלכות  
עלמין: שני חומשין. פי' בקונט'  
לשון חומש הספר וי"ל חמשה חומשין  
יש בו כמו בשל תורה אשרי האיש  
(תהלים א) כאלו תערוג על אפיקי  
מים (שם מב) אך טוב לשרלל (שם עג)  
תפלה למשה (שם ד) ילמרו גאולי  
(שם קו) לכל אחד מן הספרים אלו  
מסיים בלחמן לצד מן האחרון שהוא  
סוף תהלים: [שמא בהן יושב  
ומהרהר בו. לא היה לרין לומר  
בהן דה"ה בשאר ד"ת אלא הא דקאמר  
הכי סוד' ה' ליראיו פ' כלאימא ר' צב"ג  
דאמר ר' חייא יצא עלי אס לא הייתי  
מסתכל כספר תהלים כו. מ"י:]  
אין

להם אחינו אנשי מקום פלוני בואכם לשלום א"ר יוחנן מפניהם עומדים  
מפני תלמידי חכמים אין עומדים אמר רבי יוסי בר אבין ב"ב וראה  
כמה חביבה מצוה בשעתה שהרי מפניהם עומדים מפני תלמידי חכמים  
אין עומדים ודלמא שאני התם דא"כ (א) אתה מכשילן לעתיד לבא  
אמר מר יכול יעמוד מפניו מבית הכסא ומבית המרחץ ולא ר' חייא  
הוה יתיב בי מסחותא וחליף ואזיל רבי שמעון בר רבי ולא קם מקמיה  
ואיקפד ואתא אמר ליה לאבוב שני חומשים שנית' לו בספר תהלים ולא  
עמד מפניו ותו בר קפרא ואמרי לה ר' שמואל בר ר' יוסי הוה יתיב בי  
מסחותא על ואזיל ר' שמעון בר רבי ולא קם מקמיה ואיקפד ואתא א"ל  
לאבוב שני שלישי שלישי שנית' לו בתורת כהנים ולא עמד מפני ואמר  
לו שמא בהן יושב ומהרהר טעמא דבהן יושב ומהרהר הא לאו הכי לא  
לא קשיא י"הא בבתי גואי הא בבתי בראי ה"ל מסתברא דאמר רבה בר  
בר חנה אמר ר' יוחנן בכל מקום מותר להרהר חוץ מבית המרחץ ומבית  
הכסא דילמא לאונסיה שאני: יכול יעצים עיניו כמי שלא ראהו א"ל אמו  
ברשיעי עסקינן אלא יכול יעצים עיניו מקמי דלימסיה זמן חיובא דכי מטא  
זמן חיובא הא לא חזי ליה דקאים מקמיה ת"ל תקום ויראת תנא ואיזוהי קימה  
שייש בה הידור הוי אומר זה ד' אמות אמר אב"י לא אחרן אלא ברבו שאינו  
מובהק אבל ברבו המובהק ימלא עיניו אב"י מכי חזי ליה לאודניה דחמרא  
דרב יוסף דאתי הוה קאים אב"י הוה רכיב חמרא וקא מסגי אגודא דנהר  
סגי' יתיב רב משרשיא ורבנן באידך גיסא ולא קמו מקמיה אמר להו  
ולאו רב מובהק אלא אמרו ליה לאו אדעתין: ר' שמעון בן אלעזר אומר  
מנין לזקן שלא יטריח ת"ל זקן ויראת: אמר אב"י נקטינן ידאי מקף  
חיי אב"י מקף רבי זירא מקף רבינא הוה יתיב קמיה דר' ירמיה מדיפתי  
חלף ההוא גברא קמיה ולא מיכסי רישא אמר כמה חציף הא גברא  
א"ל דלמא ממתא מחסיא ניהו דגסי בה רבנן: איסי בן יהודה אומר  
מפני שיבה תקום ואפילו כל שיבה במשמע: א"ל אמר ר' יוחנן הלכה  
כאיסי בן יהודה ר' יוחנן הוה קאי מקמי סבי דארמאי אמר כמה  
הרפתקי עדו עליהו דהני רבא מיקם לא קאי הידור עבד להו אב"י  
ידיב ידא לסבי רבא משרד שלוחיה רב נחמן משרד גוזאי אמר אי  
לאו תורה כמה נחמן בר אבא איכא בשוקא א"ר אייבו אמר ר' ינאי

אין

אף הידור שאין בו חסרון כיס. מוס' חולין נד: ב. חוב מתרגמין רשן. יע"ש. כדמתרגמין לא תהיה לו בנושה לא תהא  
לית כרשיא. מוס' חולין נד: ג. כששאל רבי לרבי חייא למה לא עמד השיב לו יבא עלי. מוס' ה"ש.  
מכבוד

יכול יהדרנו בממון. כדכתיב (ויקרא יט) לא תהדר פני גדול דמשמע  
בממון וכגון ודל לא תהדר בריבוי (שמות כג:) מי לא עסקינן.  
כלומר מי לא משמע נמי אפילו נוקב מרגניתא שאומנות יקרה היא  
ומלרין ליה למיקם ואע"ג דבטל ממלכתו ואיכא חסרון כיס: מה  
הידור שאין בו ציטול מלאכה. דאין  
לשון הידור אלא נשיאות פנים או  
בממון או ציטוד דברים ואין במשמעו  
ציטול מלאכה: מה קימה שאין זה  
חסרון כיס. דהא אוקימנא דבשאלן  
זה ציטול מלאכה עסקינן ותו לא  
שייך זה חסרון כיס: אף הידור  
שאין בו חסרון כיס. ועל כרחיך לא  
נכתב הידור אלא לדרוש כדאמרן  
למעוטי עמידה מרחוק ולמעוטי צית  
המרחץ כדאמרן: עומדין מפניהם.  
במבאי בכורים קאי כשעוצרים בתוך  
ירושלים: ומלמא מכשילן. שלא יצאו  
עוד שיאמרו נכזים אנו צענייהם  
ולאו משום חיוב מצוה הוה ואילו  
בני אדם הניכרים חשודים צעיר  
ועסקים במנות לא הוה למיקם  
מקמייהו: מסחותא. מרחץ כדמתרגמי'  
(בראשית מג) ויחזק ואספי: שני  
חומשים. שני חמישים של ספר שנית'  
לו מדרש אגדותיו: שני שלישי שלש.  
שני חלקים של שלש הספר: פורס  
כהנים. ספר ויקרא שנית' לו ברייתא  
של מדרש הספר: נבן היה מהרהר.  
וטורד היה ולא הנין צעבך לפניו:  
כפי גואי. מקום שגני אדם עומדים  
ערומים והא דר' שמעון ברבי צבתי  
בראי מקום שעומדים לצושים דהתם  
מקום הידור הוא: ה"ל מסתברא דר'  
שמעון ברבי צבתי בראי מדקאמר  
ליה בהן יושב ומהרהר: לאונסיה  
שאני. פעמים שהוא טורד ומעין  
ס' בשמועתי לפני כניסתו למרחץ וע"כ  
היא שגורה בפיו ולבו ומעין זה צבית  
המרחץ: ברשיעי עסקינן. צבתייה  
לנה לי קרא אס ראה ועלם הרי  
עבר על מקום והדרת: זמן חיוביה.  
בארבע אמותיו כדלקמן (עמוד ב):  
פ"ל וירא. יש לך לירא מן היוצר  
היודע מתחבנותך שאתה מנקש  
תחבולות להפטר ממנו: שיש זה  
הידור. כבוד ונשיאות פנים שדבר  
הניכר הוא ששצבילו עמד: באידך  
גוסא. הנהר מפסק צנייה: ולאו  
רצ מונסק אלא. ואף על פי שאתם  
רחוקים יותר מד' אמות איבעי לכו  
למיקם: לאו אדעתין. לא מזכרנו  
לעמוד שהיינו טורדים: ואי מקף.  
מסבב דרך אחרת שלא לעבור לפני  
הכבוד: חיי. מלרין ימים: דגסי  
בה צרצן. תמיד רגילים אכלם  
ולבם גם בחכמים כלילי הם מהם:  
גוסי. בלע"ז פריב"ן: הרפתקי.

ומופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם אצל הוא עצמו  
לא שלא לזלזל בתורתו דאמר אי לאו תורה כמה נחמן איכא בשוקא הלכך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל תורה. ואית דמפרשי  
אזי יידי ידא לקצי כמכד עצמו צוקים ופושט להם ידו שישען הוא עלהשען רצא משרד שלוחיה שילא לקרלתו לכבודו וכן רב נחמן  
וליתא דכל היכא דגרסי' יידי ידא להשען אחרים עליו קאמר ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא (דף  
ט:) ריש לקיש הוה סחי צידנא אחא רבה דר חנה יידי ידא להשען בן לקיש עליו וילא לשפת הנהר:  
מופתים: עדו עליהם. עברו עליהם:  
שלוהי לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא: רב נחמן משרד גואי. סריסס שהיו תמיד לפניו לפי שסיה שר חתן הנשיא ואכ צ"ד היו רגילין  
לעמוד לפניו משרתים להכות ולכוף מאן דלא זיית דינא וכשהיו זקנים עוצרים לפניו היה שולח הנך סריסס להחזיק בידם